

Månedens historie, juni 2020 – Slik og gebis, Ca. 1910

Begrebet slik er jo nu om dage synonymt med snold. I sin tid var en slik et kræmmerhus fyldt med stivnet sirup, undertiden med hakkede mandler i. Kræmmerhuset skulle helst være af pergamentpapir, men hvis man så en knægt med blæk i mundvigene kunne det være fordi der var brugt kasserede skriveskriver og stilebøger. For slikkonen var det en fornuftig transaktion, fordi sælgerne i reglen købte slik for penge, de fik for hæfterne.

Ihukommende denne eftertragtede spise har en af mine venner skrevet følgende: ”En sommeraften i skumringen var vi nogle stykker, der drev rundt i de stille gader og nød en slik, vi havde været henne at købe lige overfor Isagers i Vestergade. Blandt de nydende var der en dreng, som vi misundte en del af en bestemt grund. Allerede som 13 årig havde han fået alle sine tænder afskaffet og var blevet udstyret med protese, eller gebis som det hed dengang. (Dels var det interessant dels fik han jo aldrig tandpine mere). Nu kan man godt på et tidspunkt få for meget af den søde slik, og drengen med gebisset fik pludselig sådan en lede ved sit slik, at han med et flot kast slyngede den over taget på Lille Petersens lave hus. Men ak og ve, gebisset havde bidt sig fast i slikken og fulgte med på luftrejsen. Snart efter lå vi på hænder og knæ og rodede mellem blomster og køkkenurter i haven bag huset. Omsider fandt vi det og fik den værste jord børstet af gebisset inden det kom på plads igen. Han turde jo æt kom hjem uden”.

Fra bogen ”Ringe i vandet omkring Ringkøbing” af Johannes Smith.



Isagers hus – Vestergade 19.



Fra bogen "Ringe i vandet omkring Ringkøbing" af Johannes Smith.